

וכן אם חזר ועשה בה אחיו מאמור, אין היא צריכה ממנו גט, והוא לא אסר אותה על אחיו, ואין הוא נאסר בקרובותיה.

ג. ולא מועילה כלום בעילה שעשו היבם ביבמותו אחר בעילה שעשה ביבמה האחרת, ואין הוא נאסר בקרובותיה.

ד. ולא חיליצה מועילה כלום אחר חיליצה ביבמה האחרת.

וחכמים חולקים ואומרים:

א. יש גט אחר גט, לפי שהaget שנutan ליבמה האחת אינו מפקיע את כל הזיקה למורי, שהרי עדין היא צריכה חיליצה, ולכן מועילaget השני ליבמה השנייה, להוריד את הזיקה שנשאה עדין לפני, והmgrash אסור בקרובותיה.

וכמו כן, אם הייתה יבמה הנופלת לפני שני יביםם, לא הפקיע גיטו של הרាជון את כל הזיקה, והיא נשאה עדין לפני היבם השני, ולכן גיטו מועיל להפקיע את הזיקה לפניו, וגם הוא אסור בקרובותיה.

ב. ויש מאמר אחר מאמור. שמויעיל מאמור ביבמה השנייה לה צריכה גט ולהאסר בקרובותיה.

ג. אבל לא מועיל שום דבר, אחר בעילה, ולא אחר חיליצה – כלום!

ועתה עוברת המשנה לעניין אחר, שאינו קשור לחלוקת של רבן גמליאל וחכמים, אלא הכל מודים בו [וכפי שהתבאר בהקדמה למשנה זו].

ומבארת המשנה, כיצד הוא הדין ביבם אחד וביבמה אחת, שחזר היבם ועשה בה מעשה

וטעמו של רבן גמליאל הוא, מהמת שהוא מסתפק אם גט ביבמה מועיל לפגוע בזיקה אם לאו.

ולכן, מהה نفسך, אין גיטו של השני כלום: אם הגט של הרាជון מועיל להפקיע את הזיקה, פקעה הזיקה ממשי היבמות בגט הרាជון, והגט השני לא פעל כלל.

אם לא הויעיל הגט הרាជון להפקיע את הזיקה, ולא פעל דבר לדוחות את היבמה שננתן לה גט, הרי גם הגט השני לא הויעיל לעשותות זאת.

ולכן אין השניה גירושתו, ואין הוא נאסר בקרובות השניה.

וכן אם היו שני יביםם ויבמה אחת, וחוור השני ונתן לה גט לאחר שכבר נתן לה אחיו גט, אין היא נחשבת גירושת השני, כי לא הויעיל דבר בגטו, ואין הוא נאסר בקרובותיה.

ב. כמו כן מסתפק רבן גמליאל אם מאמר קונה או לא קונה:

ולכן, לא מועיל כלום מאמר שעשו אדם ביבמותו אחר מאמר שעשה כבר ביבמה האחרת.

כי אם מאמר קונה אין המאמר השני קונה, כי אפשר לקנות יבמה אחת ולא שתים.

ואם מאמר אינו קונה, לא הויעיל המאמר השני יותר מהראיזון.

ולכן הוא אינו נאסר בקרובותיה של השניה, והיא אינה צריכה גט.